

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συνδρομηταὶ δύνανται ν' ἀποστελλῶσιν τὰς συνδρομὰς αὐτῶν διὰ γραμματοσήμου.

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς Ἀθηναϊκῆς δίδεται δωρεὰν χρωματισμῆν εἰκὼν τῆς Ὁραίας Βερετίας.

ΟΡΑΙΑ ΕΙΚΩΝ

Τὸ ἰσχυρώτατον ἐλατήριον τὸ δυνάμενον νὰ διοικήσῃ τὴν καρδίαν, ἀναπτύξῃ τὰ αἰσθήματα, χαλινώσῃ τὰ πάθη καὶ ὀξύνῃ τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἀγαθὸν τοῦ πλησίον αὐτοῦ. εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεόν, ἥτις ἀναπτύσσεται ἐν ἡμῖν διὰ τῆς γνώσεως τῶν παθημάτων τοῦ Σωτῆρος ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἀρχῶν αὐτῶν. Ἡ οὕτως εὐγνωμονοῦσα ψυχὴ θυσιάζει τὰ πάντα καὶ κατοροῖ τὰ πάντα ἀγωνιζομένη, ὅπως ἀφ' ἐνὸς μὲν προσελκύσῃ τὴν εὐνοίαν τῶν ἀντικειμένων τῆς ἀγάπης τῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκθέσῃ τὸ πληροῦν αὐτὴν αἰσθημα. Ὁ εὐσεβὴς ἀγαπᾷ χάριν τοῦ Σωτῆρος τὸν πλησίον, ἦτοι πάντα ἀνθρώπον, εἴτε φιλικῶς εἴτε ἐχθρικῶς πρὸς αὐτὸν διακείμενον, γνωστὸν ἢ ἀγνωστον, ὁμογενῆ ἢ ἀλλογενῆ, ὁμόθησκον ἢ ἀλλόθησκον ἄ. Καὶ ὄντως ἔνθα τὸ αἰσθημα τοῦτο ἐμφωλευεῖ ἐκεῖ ἐκτελοῦνται πράξεις διεγείρουσαι τὸν τε θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐδοκίαν παντὸς ἀνθρώπου, ἐκεῖ ἀναπτύσσεται χαρὰ, ἐκεῖ εὐτυχία ἀληθὴς, ἐκεῖ μακαριότης, ὡς τοῦτο καταφαίνεται ἐκ τοῦ ἐπομένου διαλόγου.

«Πρὸ ὀλίγου εἶδον Ὁραιωτάτην εἰκόνα», ἔλεγέ τις εἰς τὸν φίλον του Β, ὅτε συννητήθησαν μετὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ἡμέρας.

«Καὶ ποία ἦτον αὕτη;» ἠρώτησεν ὁ Β.

«Ἦτο τοπογραφία. Ἡ ἰδέα ἦτον Ὁραιωτάτη καὶ ἡ ἐκτέλεσις σχεδὸν ἐντελής. Νὰ πηγαίνωμεν νὰ τὴν ἴδωμεν πρὶν ἢ τὴν ἀποσύρουν».

«Εἶδον Ὁραϊὰν εἰκόνα καὶ ἐγὼ σήμερον».

«Ἀληθῶς; καὶ ποία ἦτο;»

«Εἰδοποιήθη σήμερον το πρῶτ' ὅτι πολὺ δυστυχία ὑπῆρχεν εἰς οἰκογενεῖαν τινα, καὶ ἅμα ἠδυνήθη ν' ἀφήσῃ τὴν ἐργασίαν μου ἐπορεύθη νὰ ἴδῃ τί ἠδυνάμην νὰ πράξω. Ἀνερχομένη ἐπὶ ὑπερφῶν ἔνθα οἱ οἰκογενεῖα ἐστεγάζετο, καὶ ἅμα ὡς ἐπλησίαζον νὰ κρούσῃ τὴν θύραν, ἤκουσα φωνὴν προσευχομένην. Ὅτε ἡ προσευχὴ ἐτελείωσε, εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀθλιὸν δῶμα, καὶ εὖρον νεαρὸν ἔμπορον εἰς οὐ τὸ κατάστημα πρὸ ὀλίγου εἶχον εἰσελθεῖ, καὶ τοῦ ὁποίου αἱ ὑποθέσεις ὡς ἐγίνωσκον ἦσαν ἐπείγουσαι. Καὶ ὅμως τὰς εἶχεν ἀφήσει, καὶ διέτριψε χρόνον τινα πρὸς παραμυθίαν τῶν ἀσθενῶν καὶ πασχόντων κατοίκων τοῦ ὑπερφῶν ὅταν ἦλθον εἰς τὴν θύραν προσήυχετο οὗτος μετ' αὐτῶν πρὶν ἢ ἀποχωρῆσαι. Ἠρώτησα αὐτὸν πῶς ἠδύνατο νὰ εὕρῃ καιρὸν νὰ ἀφήσῃ τὴν ἐργασίαν του ἐν τοιαύτῃ πολυασχόλῳ ἐποχῇ καὶ οὗτος ἀπήντησεν ὅτι γινώσκων ὅτι ἡ κατάστασις τῆς οἰκογενείας διεκοινώθη εἰς διαφόρους χριστιανούς· ἐφοβήθη μήπως ὁ χριστιανισμὸς ὑποφέρῃ ἐὰν δὲν ἐδίδοτο ἀμέσως βοήθεια. Δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον (εἶπεν οὗτος) ὅπως ἀποκτήσω χρήματα, ἀλλ' εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὅπως ἡ τιμὴ τοῦ Χριστοῦ διατελέσῃ ἀπαρομειώτος».

Ὁ τοσοῦτον σεβόμενος τὰς χριστιανικὰς ἀρχὰς εἶναι κατὰ φυσικὴν συνέπειαν καὶ ἀνθρώπος εὐθύς, δίκαιος, χρήσιμος καὶ εὐτυχὴς αὐτὸς τε καὶ οἱ περὶ αὐτῶν. Πόσον πολῦτοι αἱ ἀρχαὶ τοῦ χριστιανισμοῦ!

ΤΕΪΟΝ

[Ἰπὸ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΟΥ καθηγητοῦ].

Ὁ Ἐνετὸς Μάρκος Παῦλος γνωστότατος διὰ τὰς ἐν Ἀσίᾳ κατὰ τὸν 17. αἰῶνα ἐκτενεῖς αὐτοῦ περιηγήσεις, ἀναφέρει πρῶτος περὶ τῆς χρήσεως τοῦ τεῖου. Ὁ δὲ σοφὸς Ἰησοῦτης Μ. Πίρκης ἱεραπόστολος ἐν Κίνα ἔστειλεν εἰς τὴν Εὐρώπην τεῖον καὶ κατέστησε διὰ τῶν ἐπιστολῶν του (1600) γνωστὰς τὰς ιδιότητας αὐτοῦ.

θέρους, υπό τὴν ὄδηγίαν τοῦ πατρὸς ἰκανὸν ἀριθμὸν ἀνθέων, φύλλων κ.λ. συλλέξῃ, τὸν χειμῶνα ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ταξινομήσιν αὐτῶν κατ' οἰκογενεῖας, γένη καὶ εἶδη. Πρακτικώτερον δὲ καὶ λυσιτελέστερον τούτου εἶναι, ἀντὶ νεκρῶν καὶ ἀγρόων ἀνθέων καὶ φύλλων, ἅτινα μικρὰν διὰ τοῦτο ἔχουσι τὴν αἰσθητικὴν ἀξίαν, βοτανικὸν τι κηπᾶριον ἐν τινὶ τοῦ κήπου γωνίᾳ νὰ διατηρῶσιν οἱ παῖδες, ἐν ᾧ νὰ ἐπιμελῶνται τῶν προσφιλῶν αὐτοῖς τοῦ ἀγροῦ φυτῶν.

Ψυχῶν δὲ συλλογὴν ἀνευ ἠθικῆς βλάβης δύνανται οἱ παῖδες νὰ καταρτίσωσιν, ἐὰν ὁ πατὴρ ταλῆ τὸν

τιτὰ τῆς διαρπαγῆς νὰ δικαιολογήσῃ, πρέπει αὐστηρῶς ν' ἀπαγορεύωνται ὑπὸ τῶν γονέων. Τούναντιον δ' ὀφείλουσιν οἱ γονεῖς νὰ παρορμῶσι τοὺς παῖδας πρὸς συλλογὴν ὀρυκτῶν, ἧτις ἀρετῆς καὶ εὐχερῆς εἶναι, μὴ χρήζουσα προπαρασκευαστικῆς τινος ἐργασίας, πάντα δὲ παῖδα τέρπουσα. Ὅθεν ὁ πατὴρ τὰ ὑπὸ τοῦ παιδὸς συνειλεγμένα ὀρυκτὰ ὀδηγεῖ αὐτὸν νὰ θέτῃ ἐν θήκῃς, ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθείσαις, μετὰ τεμαχίου χάρτου, φέροντος τὸ ὄνομα καὶ τὸν τόπον τῆς εὐρέσεως αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως ὁ πατὴρ ἀγνοῇ τὸ ἐπιστημονικὸν ὀρυκτοῦ τινος ὄνομα καὶ αὐτὸ τὸ

Ὁ Μέγας Δοῦξ ΜΙΧΑΗΛ

φόνον αὐτῶν διότι ἄλλως πάσχει μὲν τὸ ταλαίπωρον ζῶον, συμπάσχει δὲ καὶ ἡ τοῦ παιδὸς καρδιά (*). Εἶναι ὄντως ἀμάχητον, ἐὰν αὐταὶ πρὸς ἀπλὴν μόνον διακόσμησην τοῦ δωματίου ὡς προωρισμέναί τούναντιον πρέπει, ἀποῦ προηγηθῶσιν ἐξηγήσεις τινὲς ἀναγκαῖαι, ἐπιστημονικῶς νὰ ταξινομηθῶσιν.

Συλλογαὶ δὲ ὧν πτηνῶν, αἵτινες διὰ τὴν μικρὰν αὐτῶν ἐπιστημονικὴν ὠφέλειαν ἀνεπαρκοῦσι τὴν ὠμό-

(*) Κατορθοὶ δὲ τοῦτο ὁ πατὴρ, ἐὰν τὸ σκεῦος αὐτῶν διὰ βεβαίω- μίνης ἐν γυμνῇ νηκοεικῆς βελόνῃς διατρῆσιν, δις ἢ τρίς.

δημῶδες ἐπαρκεῖ πρὸς τὴν παρούσαν ἀνάγκην. Περαιτέρω δὲ τὸ περὶ συλλογῆς κεφάλαιον, θεωρῶ σκόπιμον νὰ συμβουλευθῶ τοὺς γονεῖς ὅτι κύριον μέλημα αὐτῶν πρέπει νὰ ἦνε ὅπως αἱ συλλογαὶ αὐταὶ μὴ ὄσιν οἷονε νεκρὰ κεφάλαια ἐν κιβωτίῳ κεκλεισμένῳ καὶ μόνον τῷ ἐπισκεπτομένῳ τὸν οἶκον φίλῳ μετὰ τινος ἀλαζονείας ἐπιδεικνύμενα, ἀλλ' ἀφετηρία ὠφελίμων διδακτικῶν παρατηρήσεων καὶ συγνῶν ἐπ' αὐτῶν διαλέξεων, ἵνα ταῦτα ἐγγραρυθῶσιν ἀνεξίτηλῳ, ἐν τῇ τοῦ παιδὸς μνήμῃ.

ΠΑΠΑΣ ΛΕΩΝ ΙΓ΄.

Ὁ νέος πάπας Λεὼν εἶναι ὑψηλὸς καὶ ισχνότατος, ἔχει ὠραίαν κεφαλὴν, μέτωπον ὑψηλὸν καὶ στενεῦον

σωπῶν του ἀναμνηστικὴν τὸν περίφημον ὑπουργὸν τοῦ Πίου Ζ' Κονσάβην. Ἡ φωνή του εἶναι ἤχηρὰ καὶ μεγαλωδική, πολλὴν δ' ἔχει ἀξιοπρέπειαν μέχρι καὶ αὐστηρότητα· ἀκρας ἦθῶν ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ, ἐν τῇ ἰδιαι-

πρὸς τοὺς κροτάφους, πρόσωπον μακρὸν, χαρακτηριστικὰ δ' εὐθέα, στόμα μέγα, καὶ πόνονα προέχοντα, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἔκφρασιν εὐλικρινείας καὶ εὐθιμον. Τὸ πρό-

τέρα ὅμως ἀναστροφή εἶναι συμπαθὴς μετρίῳφρον, κοινωνικὸς καὶ ἀστείος· ἐσπούδατε δὲ ἐν τῇ θεολογικῇ τῆς Ῥώμης σχολῆ.

Ο Ρεσσί ηγείται του μετριοπαθούς κόμματος, όπερ, καιτοι ούδεν των δικαιωμάτων της παπασώνης άπαρνείται, αναγνωρίζει όμως τό συμφέρον αυτής του να υπακούη εις τά τετελεσμένα γεγονότα. Η έκλογή αυτού όφείλεται εις την υποστήριξιν των φιλελευθέρων και εις την ύπόληψιν και την αγάπην, ην έφείλκυσαν εις αυτόν αι έν τώ δημοσίω βίβ άρεταί του και ό άμωμος ιδιωτικός αυτού βίος. Καιτοι δέν διετέλει εις σχέσεις προς τους ύπαλλήλους της ιταλικής κυβερνήσεως, απολαύει όμως και εκείνων και ταύτης τον σεβασμόν, ή δ' έκλογή αυτού θεωρείται οίωνός άριστος του συμβιβασμού των διεστώτων.

Κατ' αντίθεσιν του Πίου Θ' ό νυν πάπας είναι σιωπηλός και φίλος της άπομονώσεως, έκδοτος εις την μελέτην και σπουδήν, μισών την ματαιολογίαν και τάς προσωπικότητας, φίλος της σοβαράς συνομιλίας, θεωρών τά πάντα έξ ύψηλης απόψεως, σπανίως γελών, φειδωλός λέξων, αναγινώσκων ή γράφων σχεδόν άδιακόπως, ούδενί δε επιτρέπων, ως ό Πίος, να παρασκευάζη τάς προσλαλιάς του, καθήμενος αυτός επί της τραπέζης επί ώρας και γράφων έκάστην λέξιν ίδια χειρί.

Λέγεται ότι ό Λέων θέλει αποδώσει τους Έλβετους φύλακας και πάσαν δαπάνην στρατιωτικής ύπηρεσίας θέλει διαγράψει. Ο πάπας φρονεί ότι καλός θυρωρός, έσται ικανή προστασία της κατοικίας του, κλίνει δε εις άποκοπήν των δαπανών μέχρις έσχάτων. Κατήργησε την γενναιοδωρίαν εις τους ύπαλλήλους του Βατικανού την συνισταμένην εις ένός έτους μισθόν και διδομένην κατά την άνάρρησιν νέου πάπα. Τόν επίσκοπον τόν παρουσιάσαντα αυτόν τόν κατάλογον, ήρώτησε πού είσι τά χρήματα 25,000 κορόναι τά όποια έξητούντο να δοθώσιν. Ο επίσκοπος απάντησεν ότι ήσαν έν τώ Αποστολικώ Ταμείω. «Πού είναι τό ταμείον τούτου» ήρώτησεν ό πάπας. Ο επίσκοπος ώμολόγησεν ότι έκλείσθη έλλείψει χρημάτων. Τότε ή αυτού αγιότης έσχισε τόν χάρτην και είπεν «ετελείωσε δέν πρέπει πλέον να χίγη λόγος».

Έτέραν συνήθειαν άπεσοράκισε την έξής: πλήθος άπειρον περιέζωσε τάς θύρας του βατικανού μετά την χειροτονίαν φωνάζοντες διά την «elemosina del grosso», ήτοι διά τά πέντε βαίσκεχι (25 λεπτά) τά όποια ό νέος πάπας έδίδου κατά την άνάρρησιν του άδιακρίτως εις πάντας τους ζητούντας αυτήν. Έδίδετο μόνον εις τους πράγματι πτωχούς, αλλά πλήθη σούπρων τεχνιτών και μικροεμπόρων μετά γυναικών και παιδιών, μεταμφεινόμενοι ως έπαίται, ώφελούντο έκ της γενναιοδωρίας του ποντίφηκος. Ο πάπας Λέων ήρώτησε τί έσήμαινεν ή παράδοξος εκείνη συνάθροισις εις τάς θύρας του, και όταν τώ είπον, έμήνυσεν ότι «θέλησις του Θεού ήπον όπως έν ιδρώτι του προσώπου του τρώγη ό άνθρωπος τόν άρτον του», και έκάρησε τό έδαφος έκ των έπαιτών εκείνων.

ΣΤΕΦΙΣ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΙΓ'

Η στέφισ έγένετο έν τή εκκλησίω Στέφην μετά πομπής όμοιας ως άλλοτε, αλλά μόνον δέν ετελέσθη

δημοσίω, ολίγων προσκληθέντων ως έκ του στενού του χώρου της εκκλησίας. Καθεσθεις επί του θρόνου του εκεί στηθέντος, έδέχθη τόν σεβασμόν των καρδινάλιων, και έγευθει έπρόφερε τάς λέξεις «Είη τό όνομα Κυρίου εύλογημένον». Ούτω έδωκε την πρώτην εύλογίαν. Τής προκαταρκτικής τελετής συμπληρωθείσης, ή λιτανεία έτάχθη και διήλθεν την Βασιλείον Αίθουσαν, τόν Παλιανόν ναύσκον, και πάλιν διά της Sala Regia εις την Σιστινήν ως έξής: Οι έλβετοι σωματοφύλακες, οι της εκκλησίας ύπάλληλοι φέροντες την μίτραν και τιάραν του επίσκοπου, οι επίσκοποι και οι καρδινάλιοι ανά δύο, είτα δε ό πάπας φέρων χρυσήν μίτραν κομιζόμενος επί έδρας φερομένης υπό ιπποκόμων έρυθρά ένδεδυμένων, οι flabelli, φέροντες τά μεγάλα ριπίδια έκ πτερών στρουθοκαμήλου και ταώ, τόν έξ άργυρωμένου δαμάσκου ούρανόν ύπερ την κεφαλήν του, περιστοιχιζόμενου υπό της Σωματοφυλακής των Έυγενών με γυμνωμένα ξίφη.

Διερχόμενου του πάπα μετά της ακολουθίας του έν πομπή εις τών κληρικών, γονατίζων, έθετε πύρ επί λίνου φερομένου επί ράβδου τρεις φέροντος αίχμας, και άνέκραζεν ήχηρά και πενήμιω φωνή. «Άγιε πάτερ ούτω παρέρχεται ή έγκόσμιος βίβα».

Καταβάς της έδρας έκάθισεν επί θρόνου ένθα οι καρδινάλιοι έφίλησαν τόν πόδα και την χειρα, παρ'αυτού δε ένηγαλίσθησαν δίς. Οι επίσκοποι έφίλησαν τόν πόδα του και τό δεξιόν γόνυ, οι άλλοι μόνον τόν πόδα. Είτα έγένετο ή λειτουργία παρ' αυτού του πάπα τελεσθείσα. Όταν εις των καρδινάλιων έφόρεσεν αυτόν την τιάραν έλεγεν. «Δέχθητι την διά τριών στεμματών κοσμουμένην τιάραν και γίνωσκε ότι είσαι πατήρ ήγεμόνων τε και βασιλέων, διοικητής του κόσμου, έν τή γή αντιπρόσωπος του Σωτήρος ήμών Ιησού Χριστού, ή έστω τιμή και δόξα εις τους αιώνας των αιώνων.»

Ο Λέων ΙΓ' τότε ηγήθη και ύψων τους βραχιόνας με την τιάραν επί της κεφαλής του, έδωκε την εύλογίαν εκείνην ήτις έδίδετο έν χρόνους παρελθούσιν έκ του έξωτερικού έξώστου του ναού του Αγ. Πέτρου.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΚΓ'.—ΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

Ο άνθρωπος είναι τό μόνον ζώον όπερ κατασκευάζει εργαλεία προς χρήςιν του. Ο Θεός έδωκεν αυτόν νουν έφευρίσκοντα εργαλεία, και χειρας δι' ών δύναται να μεταχειρίζηται αυτά. Τοιούτον νουν δέν έδοτο εις τά ζώα και έπομένως ούδε χειρας αυτοίς έδωκεν.

Αλλά καιτοι τά λοιπά ζώα δέν κατασκευάζουσιν εργαλεία, έχουσιν όμως εργαλεία τά όποια μεταχειρίζονται. Οθεντα αυτοίς έτομα παρ' του Θεού.

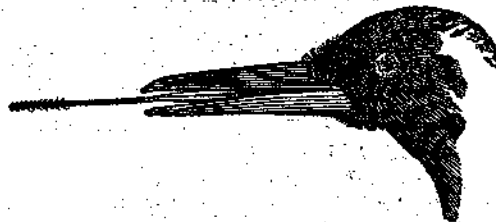
Ο ιχθύς έχει εργαλείον όμοιον προς κόπην δι' ου

πλέει έν τώ ύδατι. Η ούρά του είναι ή κόπη της λέμβου την όποιαν ό άνθρωπος έφεύρε και την μεταχειρίζεται διά της χειρός του.

Είδετε άνθρωπον διατρυπώντα βράχον' προς τούτο μεταχειρίζεται εργαλείον. Ο δρυοκολάπτης έχει ράμφος τό όποιον εργαζεται ως τό εργαλείον του τρυπώντος τόν βράχον. Διά του ράμφους του διανοίγει όπας έν τοίς δένδροις, και ακούετε τόν ήχον του εργαλείου του, ως ακούετε τόν του τρυπώντος τόν βράχον.

Ο δρυοκολάπτης διανοίγει όπας όπως εύρίσκη σκόληκας και έντομα, τά όποια τρώγει.

Αλλά τό εργαλείον του δρυοκολάπτου είναι τι πλειότερον σμίλλης' είναι σμίλλη με όργανον έντός αυτής, χρησιμεύον προς άνάληψιν των έντόμων ή σκωλήκων τά όποια εύρίσκει διά της διατρήσεως. Είναι μακρά γλώσσα, απολήγουσα εις όστεώδη άγκύλην.

Αυτη έχει όξεις όδόντας κλίνοντας πλαγίως. Διά ταύτης έχει έπομένως δύο εργαλεία όμοια, τά όποια μεταχειρίζεται ως έξής. Οπότεν διατρυπά τόν κορμόν του δένδρου τό ράμφος είναι κεκλεισμένον, άλλ' άμα φθάση εις έντομον ανοίγει τό ράμφος, και φέρει την γλώσσαν προς αυτό και τό συλλαμβάνει. Επειδή ό δρυοκολάπτης εργαζεται τραχείαν εργασίαν διά του ράμφους του, τά όστά του κρανίου είσι πολύ βαρέα και ισχυρά, έχει δε και πόδας στερεούς διότι ένώ εργαζεται έχει ανάγκην να ισταται στερεότατα επί του κορμού' έχει έπομένως όνυχας μεγάλους ολους βλέπετε ένταυθα εικονιζόμενος.

Ζώα τινα έχουσιν εργαλεία δι' ών σκάπτουσιν. Ο έλέφας έχει μακρούς και ισχυρούς όδόντας' διά τούτων ανασπά ρίζας διαφόρων ειδών έκ του έδάφους έξ ών τρέφεται. Η άρνις σκάπτει διά των ποδών της, όπας εύρίσκει σπόρους. Ο χοίρος σκάπτει διά του ρύγχους του.

Ο ασπάλαξ έχει όμοιον τρόπον όπως σκάπτη' τό ζώον τούτο έχει ισχυρούς όνυχας δι' ών άροτριά και σκάπτει. Η εικών αυτη δεικνύει τά όστά ένός των εμπροσθίων ποδών του. Είσι λίαν ισχυροί και βαρείς και κινούνται δι' ισχυρωτάτων μυώνων. Διά των εργαλείων τούτων ή ασπάλαξ κατα-

σκευάζει σύραγγας καίστοας έντός του έδάφους.

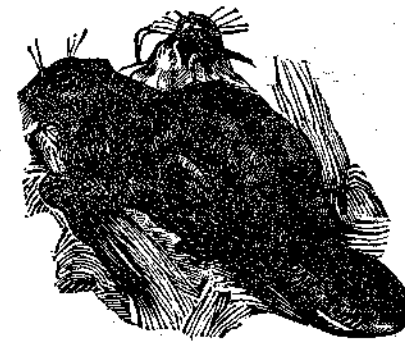
Η κατοικία του ασπάλακος είναι περιεργός' σύγκεται εξ ένός μεγάλου δωματίου, μετά διαφόρων στοών και διόδων. Ο ασπάλαξ πρώτον άνεγειρει λοφίσσον στρογγύλον, πιέζων την γήν όπως τόν καταστήση στερεόν. Είτα σκάπτει τό στρογγύλον αυτό δώμα, ένθα κατοικεί, και τους διαδρόμους αυτού. Εκ της

εικόνης ταύτης δύνασθε να νοήσετε πως τούτο ποιεί. Βλέπετε ότι υπάρχουν δύο κυκλοτερεις διαδρόμοι, ό εις επί του έτέρου ότι δε ούτοι συγκοινωνούσι διά πέντε διόδων. Τό κυκλοτερές δώματιον συνδέεται προς τόν άνω διάδρομον διά τριών διόδων. Βλέπετε επίσης ότι έχει βλαβείαν διόδον έν τώ πυθμένι, ή όποια ανοίγει εις διόδον εκβαίνουσαν από του κατωτέρου διαδρόμου. Η διόδος αυτη και έτέρα όμοια προς αυτήν φέρουσιν εις τόν ανοικτόν άέρα. Αί υπόγειοι δε αυται διόδοι υποτίθενται ως χρησιμεύουσαι αυτώ να εξέρχεται όσάκις φόβος περι της συλλήψεως αυτού ύπάρχει.

Ο άγριοποντικός, ως κοινώς καλείται, είναι μέγας σκαφεύς. Σκάπτει την όπήν του ένθα ζή κατ' ίδιον τρόπον. Σαρφεύει γήν την όποιαν άνεμιζει διά των όπιθίων ποδών του, τά όποια έχουσι τό σχήμα πτύου.

Ο κάστορ είναι περιεργότατον ζώον. Δέν ζή μό-

νον αλλά πολλοί ζώσιν όμοια. Ζώσιν έντός καλύβης, την όποιαν κτίζουσιν διά κλάδων δένδρων και λάσπης, αντί άσβέστου. Συνάγοντες τους κλάδους πολλάκις μασσώσιν αυτούς διά των όξέων

και ισχυρώνόδόντων των, μεταχειρίζονται δε τάς πλατείαις ούράς των προς ίσοπέδωσιν της λάσπης.

Οι κάστορες κτίζουσιν την καλύβην των πλησίον εις ρύακα, ή είσοδος δε αυτής είναι ύποκάτω' ώστε πηγαινουσιν υποβρυχίως όπως εισέλθωσιν εις αυτήν. Προς άποτροπήν δε του ύδατος να εισέρχεται έντός των καλυβών των κτίζουσι προτειχίσματα. Τό θέρος δέν ζώσιν όμοια έν συνοδείαις άλλ' έκαστος ποιεί ιδίαν φωλεάν. Τό φθινόπωρον συναζονται όμοια, και ένούνται εις κατασκευήν των προτειχισμάτων και καλυβών των.

Η ΠΡΩΤΗ ΒΑΙΚΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ *

Εκ της επισήμου Καταστατικής πληροφορούμεθα, ότι έν Ελλάδι κατά την έκταστίαν 1866—73 έγεν-

* Εκ της Οικονομικής Επιθεωρήσεως.

νήθησαν 331,454 άνθρωποι, ήτοι 163,469 κατά τὸ πρῶτον ἡμιον αὐτῆς καὶ 167,985 κατά τὸ δεύτερον· ὅθεν ὑπάρχει πλεονασμὸς ἐν τῇ τετραετίᾳ 1870—73 ἀπέναντι τῆς προηγουμένης 4,516 ἀνθρώπων. Ἰδοὺ πῶς καθ' ἕναστον ἔτος ἀνεπτύχθη τὸ φαινόμενον τοῦ το' 40,932 γεννήσεις 1870—41,867 τῷ 1871—42,997 τῷ 1872—42,189 τῷ 1873. Μεταξὺ τῶν γεννηθέντων ἐν τῇ τετραετίᾳ 1870—73 ἦσαν ἄρρενες 88,405 καὶ θήλειαι 79,880· ὅστε ἡ πλάστιγγὲς τῶν γεννήσεων κλίνει πρὸς τὸ ἀνδρικὸν φύλον, τοῦ ὁποίου περιέλαβεν ἐπὶ πλέον 8,225 άτομα.

Ἀπέναντι τῆς τοιαύτης ἐντάσεως τῆς ἀνθρωποπαγωγῆς παρίσταται τὸ ἕτερον ρεύμα τῆς πρὸς τὸν ἄλλον κόσμον μεταστάσεως. Ἐπὶ 167,985 γεννηθέντων κατὰ τὴν τετραετίαν 1870—1873 ἀπεβίωσαν 129,386, ήτοι 31,831 τῷ 1870, — 29,640 τῷ 1871, — 31,004 τῷ 1872, — 35,861 τῷ 1873. Ἡ θνησιμότης τῆς τετραετίας περιέλαβε 67,926 ἄρρενας καὶ 61,460 θήλειαι, ήτοι 6,466 ἐπὶ πλέον ἄρρενας. Τὸ ἀνδρικὸν φύλον καὶ γεννᾶται πλεῖστον καὶ ἀποθνήσκει ἐπίσης. Ὅπωςδήποτε συμπηριζομένων τῶν ἐκατέρωθεν ὑπερβάσεων, μένει πάντοτε πλεόνασμα γεννήσεων ἀρρένων 1,759.

Τοιαύτη ἡ εἰσοδος καὶ ἐξοδος τῆς ζωῆς ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν προκειμένην περίοδον. Ἐνδιαφέρει ἡ ἐξέτασις κατὰ πόσον ἐν τῇ ἐξόδῳ φορολογεῖται ἡ βρεφικὴ ἡλικία. Λαμβάνων ὡς βᾶσιν τὸ ἔτος 1873, παρατηρῶ ὅτι κατ' αὐτὸ ἐπὶ 36,861 ἀποβιώσεων 3,103 ἀφορῶσι νεογνὰ μέχρις 6 μηνῶν ἡλικίας· 3,195 ἀπὸ 1/2 ἔτους μέχρι 1· 7,007 ἀπὸ 1 ἔτους μέχρι 5· 3,074 ἀπὸ 5 ἐτῶν μέχρι 10. Ὅθεν ἡ μέχρι τοῦ δεκάτου ἔτους ἡλικία πληροῦναι παρ' ἡμῖν τὰ 4/9 τοῦ φόρου τῆς εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐν τῇ βορειοδυτικῇ Εὐρώπῃ πληροῦναι μόνον τὸ τρίτον. Ἡ θνησιμότης τῶν ἐπομένων ἡλικιῶν περιλαμβάνει, κατὰ πέντε ἐτι ὀλιγωτέρας τῆς 1 1/2 χιλιάδας ζωῆς μέχρι τοῦ 80 ἔτους, ὅτε καταπίπτει εἰς 842, μειωμένη διαδοχικῶς μέχρις 47 ἀπὸ τοῦ 105 ἔτους μέχρι τοῦ 110.

Ἐὰν συγκρίνωμεν τὰ διάφορα τμήματα τῆς ὑπὸ τοῦ θανάτου μᾶλλον φορολογουμένης ἡλικίας, ἡ μείζων ἔντασις παρατηρεῖται μέχρι τέλους τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας ἐν μόνῳ τούτῳ ἀπεβίωσαν 6,298 άτομα, ἐνῶ ἀναλόγως καθ' ἕναστον τῶν λοιπῶν 5 ἐτῶν ἀπεβίωσαν 1,401 καὶ καθ' ἕναστον τῶν ἀπὸ τοῦ 5 ἔτους μέχρι τοῦ 10 ἀπεβίωσαν 614. Πόθεν τὸ φαινόμενον τοῦτο, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐσημειώθη ἀνωτέρω ἡ ὑπιστάμενη τόσο μεγάλη δισαναλογία (4/3· 8/9) μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης;

Ἐπὶ 15,096 ἀποβιωσάντων ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ τοῦ ἔ-

του 1863 μέχρι τοῦ 1872, ἀνήκουσιν εἰς τὴν μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους ἡλικίας 5,533 άτομα ήτοι πλέον τοῦ τρίτου ἰδοὺ δὲ πῶς διαμοιράζονται τὰ ἐπένεγκόνα τὴν θνησιμότητα ταύτην αἰτία· 204 ἀπεβίωσαν ἐκ προῦρου τοκετοῦ, 205 ἐκ πυρετῶν ἐξανθηματικῶν, 424 ἐκ μαρασμοῦ ἢ ἀτροφίας, 870 ἐξ ἐγκεφαλικῶν νοσημάτων, 1257 ἐκ νοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, 1507 ἐκ διαρροίας (924 κατὰ μόνον τὸν Μάϊον, Ἰούλιον, Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον), 1066 ἐκ διαφόρων ἄλλων νοσημάτων.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ὑπὲρ τὰ 100 ἑκατομμύρια πορτογάλλια ἀποστέλλονται εἰς Παρισίους κατ' ἔτος.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ 1876 ἐν Σουηδία ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ἐκείνης σύγκριται ἐκ 4,429,713 προσώπων. Εἰσὶ περὶ τὰς 130,000 γυναῖκες πλειότεροι τῶν ἀνδρῶν. Ἡ πρωτεύουσα Στοκχόλμη ἔχει 157,215 κατοίκους.

— Ἔργασια τῆς Βιβλικῆς ἐταιρείας. — Ἐν τὸς ἐννέα μηνῶν ἡ Ἀμερικανικὴ Βιβλικὴ ἐταιρεία διένειμε περὶ τὰς 200,000 ἀντίτυπα τῆς Γραφῆς ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις. Τὸ ἐνεστὸς ἔτος 110,000 δολλάρια θὰ χρευσθῶσι πρὸς χορηγίας εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς ἱεραποστόλους ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ καὶ τῇ Ἀνατολῇ.

— Αἱ μόναι ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου αἱ γενόμεναι δεσκαται εἰς τὴν Ῥωσσίαν νῦν εἰσὶν ὁ Χρόνος καὶ τὰ Ἡμερησία Νέα.

ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΑ

Ἰσπανοὶ θὰ ζωγραφίσουν τὴν εἰκόνα σου Ἰωάννη;
Εἰς πανὶ μάλιστα.

Οἱ σπανοὶ λοιπὸν θὰ τὴν ζωγραφίσουν;

Ὡ Γεώργιε! Οἱ σπανοὶ, Ἰσπανοὶ, εἰς πανὶ..... δὲν ἀκούς;

Ἡ τὸ πέρεις τέρι μου ἢ πὲ τιγὸς νὰ τὸ πάρῃ...
[καὶ ἄλλως]

Ἡ τὸ περιστέρι μου ἢ πετεινὸς νὰ τὸ πάρῃ...

Νίφον ἀνομήματα μὴ μόνον ὄψιν [ἢ ἀντιστρόφως]
αἰψὸν κολοπὴ κη κωκ ἢ κολορὸν οψην Δ. Ρ.

Ἄθουε Αἰτήριματος Ε'.

Ἰωάννης—ὠά—νήσσα.

Ἐβυσαν δὲ τοῦτο οἱ κκ. Γ. Α. Γρηγοριάδης, Γ. Σ. Ψαρῆς, Γ. Δ. Κρανιώτης, Δ. Ῥωμαΐδης, καὶ ἡ κυρία Γ. Γ. Μεσσαλά, καὶ ἐκ Τριπόλεως Χ. Κ. Βουζίκης

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Βίβω ν. Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνός, ἐν Σμάρνῃ.—Οἱ κογε νει α' Ἐβδομαδιαία ἐφημερίς ἐκδομένη ἐν Ζακύνθῳ.—Φαντασία καὶ Ἀλήθεια ἡ Μεγάλη τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἰδέα, ὑπὸ Π. Ν. Μ. Σουηδοῦ. Τιμᾶται φρ. 1.

ΓΡΙΦΟΣ 2.

